

Publicerad 2015-11-10 11:21 av Goran Tekoshar

Kära vän

Kära vän, du som plockar upp mig när jag faller.

Du, vars axel jag gråter ut på i svåra tider.

Livets pendulum har en förmåga att föra oss nära,
för att sedan dra oss isär.

Vi vandrar två olika stigar,
har dock samma budskap och mål, Kärlek!

Blod är tjockare än vatten,
men vi två är stoft.

Stoft som sprider sig med vinden,
och som bär med sig frön.

Frön vars innehåll är glädje,
och som tar skott endast om förhållandena är rätta.

Kära vän, saknar dig i skrivandets stund.
Genom dessa rader kopplar jag upp mig mot dina vibrationer.

I rymden möts vi och skrattar åt gamla minnen.
I rymden möts vi och gråter över själar som rest vidare.

Så länge våra hjärtan slår kan distans inte påverka vårt band.
Känner din puls vart du än är, kära vän.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Goran Tekoshar med Poeter.se id #51972 innehar upphovsrätten